

AK CHCE ZAPADNÚŤ, MUSÍ ZBALIŤ
NAJŽIADANEJŠIEHO CHALANA V ŠKOLE

VÝZVA

17+

YOLIO

ELLE KENNEDYOVÁ

ELLE KENNEDYOVÁ

VÝZVA

Preložila Anna Kolčiterová

YOLi 

Elle Kennedy

THE DARE

Copyright © 2020. THE DARE by Elle Kennedy

Translation © 2023 by Anna Kolčiterová

Cover design by Damonza.com

Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9235-2

1

Taylor

Je piatok večer a ja hľadím na dôležitých ľuďoch z našej generácie, ako sa opíjajú alkoholom vo farebnej želatíne a modrou tekutinou servírovanou v desaťgalónových plechovkách od farby. Polonahé spotené telá sa akoby v hypnóze bláznivo zvíjajú v rytme elektronickej hudby. Dom je plný budúcich psychológov liečiacich si zášť voči vlastným rodičom na nič netušiacich študentoch. Študenti politológie si zatiaľ pripravujú pôdu na vydieranie, ktoré budú môcť naplno využívať v nasledujúcich rokoch.

Takže typický večierok na Gréckej ulici.

„Všimla si si, že tanečná hudba znie trochu ako opití ľudia pri sexe?“ opýta sa Sasha Lenoxová. Postávame spolu v rohu miestnosti natlačené medzi starými hodinami a veľkou lampou a snažíme sa vyzeráť nenápadne ako nábytok.

Má to premyslené.

Toto je prvý víkend od jarných prázdnin, takže v dievčenskom spolku Kappa Chi máme výročný jarný večierok po prázdninových hýreniach. Tejto a ostatným podobným akciám so Sashou hovoríme povinná zábava. Patríme do spolku Kappa, takže tu musíme byť, hoci sme tu skôr na ozdobu, než že by sme sa na večierku aktívne zúčastnili.

„Až tak by mi to tu neprekážalo, keby tá hudba mala aspoň rytmus. Ale toto...“ Sasha nakrčí nos a hlavou mykne v reakcii na zavýjajúcu

sirénu šinúcu sa z reproduktorov, ktorú vystrieda zničujúca basová linka. „Tento hnus používala CIA pri ilegálnom testovaní na ľuďoch.“

Zasmejem sa a skoro sa zadusím nápojom, pripraveným podľa receptu na večierkový punč z YouTube, ktorý poslednú hodinu zohrievam v ruke. Sasha študuje hudbu a má smrteľnú averziu voči akejkolvek muzike, ktorú nepočuje naživo. Radšej by stála v prvom rade na koncerte v nejakom bare a v ušiach by jej zneli tóny gitary Gibson Les Paul, než že by ju niekto pristihol pod blikajúcimi svetlami pri techne v tanečnom klube.

Nechápte ma zle, so Sashou sa zábave nevyhýbame. Chodíme do barov v kampuse, občas zjzdeme do mesta na karaoke (presnejšie, ona spieva a ja ju povzbudzujem, aby vyšla zo svojho tieňa). Raz sme sa o tretej ráno úplne triezve stratili v centre Bostonu. Bola taká tma, že Sasha spadla do nejakého jazierka, kde ju skoro znásilnila labuť. Verte mi, vieme sa zabaviť.

Rituálna prax študentov dopovaľ sa látkami ovplyvňujúcimi myseľ, až kým nerozlíšia opitost' od príťažlivosti a zábrany od skutočnej osobnosti, naozaj nepatria medzi naše obľúbené činnosti.

„Pozri sa,“ Sasha ma drgne do pleca, reagujúc na výkriky a piskot ozývajúci sa zo vstupnej haly, „idú problémy.“

V sprievode pokrikov *Briar! Briar!* sa do dverí vovalí partia chlapov.

Urazení goliášovia briarského univerzitného hokejového tímu so širokými plecami a s veľkými hrudami začnú valcovať dom ako divosi útočiaci na stredoveký hrad.

„Volajte na slávu hrdinským dobyvateľom,“ poviem sarkasticky a Sasha palcom zamaskuje šibalský úškrn.

Hokejisti dnes vyhrali a postúpili do prvého kola národného play-off. Viem to, pretože Lindsey, jedna z členiek spolku, chodí s náhradníkom v tíme, takže dnes namiesto toho, aby nám pomohla umývať záchody, vysávať a miešať drinky na večierok, posielala snapchaty zo zápasu. To sú tie privilégia chodenia so smotánkou. Aj keď náhradník nie je práve princ Harry, ale od kokaínu závislý syn vzdialeného člena širšej kráľovskej rodiny.

Sasha spoza pásu tesných legín z falošnej kože vytiahne mobil a skontroluje hodiny.

Mrknem na displej a vzdychnem si. Ach jaj, to je ešte len jedenaásť? Už teraz cítim nastupujúcu migrénu.

„Nie, to je dobré,“ povie. „Títo blázni zdolajú sud piva za dvadsať minút. Následne vypijú všetky zvyšky alkoholu. To je pre mňa konečná. Maximálne pol hodiny.“

Charlotte Cagneyová, prezidentka nášho spolku, nepovedala, ako dlho musíme ostať, aby sme splnili povinnú dochádzku. Zvyčajne potom, keď sa minie alkohol, sa ľudia začnú obzerať po afterparty. Vtedy sa dá ľahko nepozorovane zdúchnuť. S troškou šťastia budem už o chvíľu v pyžame v byte v Hastingse. Ako poznám Sashu, tá sa odvezie do Bostonu na nejaký koncert.

Obe sme vyvrhelky spolku Kappa Chi. Obe sme skončili v spolku z vlastných unáhlených dôvodov. Sasha to spravila kvôli rodine. Jej mama, stará mama, prastará mama a tak ďalej, všetky boli členkami, takže zachovanie tradície sa od začiatku považovalo za automatickú súčasť jej akademickej kariéry. Buď to, alebo by sa mohla rovno rozlúčiť s niečím „takým frivolným a pôžitkárskeým“, ako je štúdium hudby. Pochádza z doktorskej rodiny, takže jej rozhodnutia už takto podliehajú silnej kritike.

A čo sa mňa týka, nuž, na výške som sa rozhodla dozrieť v krásnu labuť. Z chudery na strednej rovno do diania. Znovuobjavenie. Úplná životná premena. Lenže vstup do ich klubu, nosenie znakov na šatách a týždne posvätnéj indoktrinácie nemali žiadaný efekt. Nevzniklo žiadne moje nové a skvelé ja. Akoby to všetci ostatní riskli a zažili nepoznané a ja som ostala stáť niekde v úzadí bez možnosti preraziť.

„Ahojte!“ pozdraví nás chlap so zahmleným pohľadom. Tackavo sa postaví vedľa Sashe a bez okolkov sa začne rozprávať s mojimi prsami. Zvyčajne keď takto stojíme vedľa seba, tvoríme dokonalé dievča. Ona má dokonalú symetrickú tvár a útlú postavu a ja poriadne veľké kozy. „Dáte si drink?“

„Je nám fajn," skríkne Sasha, aby prehlušila hlasnú hudbu. Obe mu ukážeme skoro plné poháre. Používame ich ako strategický repelent na nadržaných vysokoškolákov.

„Zatancujeme si?" opýta sa a nakloní sa mi k hrudi, akoby diktoval objednávku do drive-in reproduktora.

„Prepáč," odpoviem, „ale tieto dve netancujú."

Neviem, či ma dobre počuje, alebo konečne pochopil, že ním opovrhujem, no súhlasne prikývne a odkráča.

„Tvoje prsia svojou príťažlivou silou priťahujú výhradne debilov," povie Sasha a odfrkne si.

„Tak to teda hej."

V jedno ráno som sa zobudila s dvoma veľkými nádormi na hrudi. Už od začiatku strednej musím všade chodiť s týmito vecami, čo vždy vojdú desať minút predom mnou. Nie som si istá, ktorá z nás je pre tú druhú väčšie riziko, ja či Sasha. Moje prsia alebo jej tvár. Ona pritiahne zraky už len tým, že vojde do knižnice. Chalani sa potkávajú jeden cez druhého, len aby sa dostali bližšie k nej, a zabúdajú pritom, ako sa volajú.

V dome čosi zapraská. Všetci stiahnu hlavy medzi pleciami a zakryjú si uši. V zmätočnom tichu nám všetkým zvoní v ušiach.

„Odišiel reprák!" zakričí jedna z členiek spolku z vedľajšej izby.

Dom naplnia rozčarované pokriky.

Dievčatá zo spolku hľadajú rýchle riešenie, aby sa hostia nezačali búriť. Sasha sa ani nesnaží skryť nadšenie. Pozrie sa na mňa a nemusí nič povedať, aby som vytušila, na čo myslí. Že sa z tohto večierka predsa len dostaneme.

Potom však nastane problém menom Abigail Hobbesová.

Prepláva davom v krátkych čiernych šatách, platinové vlasy sa jej krúčia v dokonalých kučerách. Tleskne rukami a hlasom, ktorým by dokázala rezať sklo, upriami všetku pozornosť na svoje krvavočervené pery.

„Počúvajte, všetci! Je čas zahrať si hru výzva alebo výzva!"

Všetci začnú nadšene výskať a nahrnú sa do obývačky. Hra patrí

medzi populárne tradičné činnosti spolku Kappa a je to presne to, čomu napovedá aj názov. Nieкто vás vyzve na nejakú činnosť, a vy to musíte urobiť. Nemôžete si namiesto toho vybrať pravdu. Hra je občas zábavná, ale dosť často drsná. V minulosti nieкто skončil aj za mrežami či jedného vylúčili zo školy, a dokonca sa hovorí, že má na svedomí zopár tehotenstiev.

„Tak teda, poďme na to...“ Viceprezidentka nášho spolku si priloží prst s dokonalou manikúrou na bradu a začne sa pomaly otáčať a hľadať prvú obeť. „Kto to bude?“

Svojimi zelenými očami, samozrejme, spočiniť na mne so Sashou, hoci sa vzadu opierame o stenu. Abigail k nám dorazí so škodradostným úškrnom na tvári.

„No tak, zlatko,“ povie mojím smerom. Pohľad má sklenený od prehnaneho množstva drinkov. „Uvoľni sa, si na večierku. Tváriš sa, akoby si si na tele práve našla ďalšiu striu.“

Keď sa Abigail pripije, je pekne hnusná, a ja som jej obľúbený cieľ. Už som si na to zvykla, ale zakaždým, keď sa vysmieva z môjho tela, na čas ma to spacifikuje. Svoje krivky preklínam už od dvanástich rokov.

„Zlatko,“ napodobní ju Sasha a pomaly jej ukáže vztýčený prostredník. „Čo keby si radšej odpálila?“

„No tak,“ zanôti Abigail falošným detským hláskom. „Tay-Tay vie, že iba žartujem.“ Odpoveď zaklincuje tak, že ma štuchne do brucha, akoby som bola nejaká postavička z kysnutého cesta.

„Modlíme sa za tvoje rednúce vlasy, Abigail.“

Musím si zahryznúť do spodnej pery, aby som sa pri Sashinej poznámke nerozosmiala. Vie, že v takýchto situáciách sa rozsypem, a vždy zabojuje na moju obranu.

Abigail sa namiesto odpovede sarkasticky zasmee.

„Tak čo? Hráme alebo nie?“ dožaduje sa Abigailina večná slúžka Jules Munnová. Vysoká bruneta postáva nad nami a tvári sa znu-dene. „Čo sa deje? Sasha sa znova snaží vykrútiť z úlohy ako naposledy na Harvest Bash?“

„Chod' dočerta," odsekne Sasha. „Mala som vtedy hodiť tehlu dekanovi do okna. Nenechám sa vyhodiť zo školy pre nejakú detinskú spoločenskú hru."

Jules nadvihne obočie. „Abigail, žeby sa pokúsila uraziť našu dlhoročnú tradíciu? Mám pocit, že práve tak urobila."

„Tak, tak. Nemaj však strach, dostaneš šancu na nápravu," povie Abigail s úškrnom a odmlčí sa. „Nuž teda, vyzývam ňu, aby si..." Obzrie sa po divákoch a premýšľa pritom nad úlohou. Rada je stredobodom pozornosti. Potom sa prudko otočí na Sashu. „Urob double double a zaspievaj našu symfóniu."

Moja najlepšia kamoška si odfrkne a mykne plec, akoby chcela povedať *to je všetko?*

„Dole hlavou a odzadu," dodá Abigail.

Sasha skrúti pery a zazrie na ňu. Chalani v miestnosti začnú pobavené povzbudzovať. Zbožňujú, keď sa baby pustia do seba.

„To je jedno." Zagúľa očami, prejde do stredu izby a potrasie rukami ako boxer pripravujúci sa na zápas.

Double double je ďalšia tradičná činnosť na večierkoch spolku Kappa. Treba vypíť dva dvojité drinky čohokolvek, čo je práve poruke, potom nasleduje desaťsekundová pivná fajka a desaťsekundová stojka na pivnom sude. Aj najkúsenejší pijani málokedy zvládnu všetko. Navrch ešte stojka na hlave a pritom zaspievať odzadu hymnu, to vymyslí len Abigail, zlomyseľná mrcha.

Ak predmetom výzvy nie je niečo, prečo by Sashu mohli vylúčiť zo školy, nikdy nehádza uterák do ringu. Uviaže si husté čierne vlasy do vrkoča a prijme prvý pohárik, ktorý sa pred ňou z ničoho nič objaví. Poslušne vypije prvý drink, potom druhý. Pustí sa do pivnej fajky. Niekoľko chalanov zo spolku Theta jej drží lieviki. Okolitý dav ju povzbudzuje skandovaním. Za sprievodu pokrikov spraví stojku na pivnom sude. Hokejista vysoký meter deväťdesiat jej drží nohy vo vzduchu. Postaví sa na zem a všetci sú prekvapení, že vôbec dokáže stáť, nieto ešte sa držať a nepriateľsky zazerať dopredu. To dievča je riadna bojovníčka.

„Ustúpte!“ vyhlási Sasha a gestom odháňa ľudí stojacich pri stene.

S ladnosťou gymnastky dá ruky hore a mlynským kolom skončí pri stene opierajúc sa o ňu zadkom. Nahlas a sebaisto začne odzadu vykrikovať slová našej hymny a my ostatní si ju tiež opakujeme v mysli, aby sme si boli istí, že sa nepomýlila.

Všetko to ukončí elegantným návratom na rovné nohy a za sprievodu hlučného potlesku sa všetkým ukloní.

„Ty si fakt mašina,“ smejem sa, keď sa ku mne vráti a oprie o stenu v porazeneckom rohu. „Nádherný záver.“

„Ešte sa mi nestalo, že by som nezvládla dopad.“ V prvom ročníku bola na najlepšej ceste kvalifikovať sa na olympiádu, no raz sa pošmykla na ľade a zničené koleno znamenalo koniec jej gymnastickej kariéry.

Abigail sa nechce nechať zatieniť. Obráti sa smerom ku mne. „Teraz ty, Taylor.“

Zhlboka sa nadýchnem. Srdce mi ide vyskočiť z hrude. Už teraz začínam cítiť, ako sa mi červenajú líca. Abigail sa vysmieva z môjho stresu. Je ako žralok, čo cíti vo vode vibrácie tuleňa v tiesni. Snažím sa vzbopíť a čakám, čo za obludnú vec pre mňa vymyslí.

„Vyzývam ťa, aby...“ Zahryzne si do spodnej pery. Skôr než otvorí ústa, jej v očiach zazriem svoje nadchádzajúce poníženie. „... si šla hore do izby s chalanom, ktorého ti vyberiem.“

Mrcha.

Chlapi, čo sa doteraz tešili na poriadnu dievčenskú bitku, začnú zhýralo pokrikovať a písať.

„No tak, Abigail. Znásilnenie nie je hra vhodná na večierky.“ Sasha vykročí vpred, akoby ma chcela brániť telom.

Abigail zagúľa očami. „No tak, nedramatizuj! Vyberiem niekoho, čo za to stojí. Niekoho, s kým by to chcela skúsiť každá. Ešte aj Taylor.“

Bože, len nech to nemusím absolvovať.

Odfahne mi, keď dorazí pomoc od Taylor Swiftovej.

„Už to ide!“ skríkne jedna z členiek spolku a dom začne naplňať hudba.

Pieseň „Blank Space“ vyvolá vlnu vzrušených pokrikov a odkloní pozornosť od Abigailinej hlúpej hry. Dav sa rýchlo rozpustí a ponorí do predohry zvanej tanec.

Ďakujem ti, chudšia a krajšia Taylor.

Zdesím sa, pretože Abigail sa nedá zastaviť. „Hmm, tak kto bude ten šťastný...“

Preglgnem. Bola som naivná, keď som si myslela, že na to zabudne. Keď už raz niekto vysloví výzvu, každú členku spolku, ktorá nespĺní úlohu podľa ich predstáv, nemilosrdne trestajú, až kým jej miesto neprevezme iná nešťastnica. Ak by o tom rozhodovala Abigail, trvalo by to zhruba o tri týždne dlhšie než celú večnosť. Už teraz mám problém zapadnúť medzi ostatné dievčatá. Takto by sa zo mňa stala vyvrheľka.

Prezerá si ľudí v miestnosti, stojí na špičkách a snaží sa čo najlepšie zhodnotiť všetky možnosti. Otočí sa na mňa so širokým úsmevom na tvári.

„Vyzývam ňu, aby si zviedla Conora Edwardsa.“

Kurva.

Skurvená kurva.

Hej, Conora dobre poznám. Každý ho pozná. Hrá hokej a je pravidelným návštevníkom večierkov na Gréckej ulici. A rovnako pravidelne sa ocitne aj v posteliach v spolkoch na Gréckej ulici. Najznámejší je však preto, že je najkrajším chlapcom v predposlednom ročníku. To znamená, že je mimo mojej ligy. Dokonalý výber, pokiaľ ide o to, aby som sa dokonale strápnila, pretože ma na rovinu odmietne a ešte sa mi pritom vysmeje do ksichtu.

„Rachel sa ešte nevrátila z Daytonu,“ dodá Abigail. „Môžeš použiť jej izbu.“

„Abigail, prosím,“ žobroním, aby sa na to vykašľala. To ju však len povzbudí.

„Čo sa deje, Tay-Tay? Nespomínam si, že by si niekedy mala problém prijať výzvu v podobe bozkávania iných chlapov. Alebo máš záľubu iba vo zvädzaní zadaných frajerov?“

Pretože s Abigail sa to vždy skončí pri pomste. V druhom ročníku som spravila chybu a ona mi to doteraz neodpustila. Bez ohľadu na to, koľkokrát sa ospravedlním, ako veľmi ma mrzí, že som jej ublížila, som tu na to, aby som svojím utrpením dvíhala Abigail náladu.

„Mala by si s tou svojou prudkou nákazou mrchy ísť k doktorovi,“ odplatiť jej to Sasha.

„Ach, chůďa Taylor, ako sa len hanbí. Neotoč sa jej chrbtom, inak ňa zradí,“ zarecituje Abigail. Jules sa k nej pripojí a jej slová sa začnú šíriť davom.

Spôsobuje mi to bolesť kdesi v hlave a zmeravejú mi prsty. Chcem sa pod zem prepadnúť. Prejsť cez stenu. Vzbĺknuť v plameňoch a premeniť sa na popol, ktorý sa usadí v miske s punčom. Nechcem byť sama sebou, nechcem byť tu a teraz. Neznášam vynútenú pozornosť a ich provokovanie si už všimlo aj niekoľko pripitých okolostojacich. Ešte pár sekúnd a po celom dome sa začne ozývať pesnička o mne. Bude to ako najhoršia scéna z tej najstrašnejšej nočnej mory.

„Dobre teda!“ vypadne zo mňa. Len nech to už prestane. Spravím čokoľvek, aby som ich umlčala. „Dobre. Prijímam výzvu.“

Abigail sa víťazoslávne usmeje. Chýba už len, aby slintala blahom. „Tak, hor sa do toho, utekaj za svojím chlapom,“ povie a ukáže za seba.

Zahryznem si do pery a nasledujem pohľadom ten smer. Zbadám Conora v jedálni pri stole s pivným pingpongom.

Dočerta, ten je vysoký. A má neskutočne široké plecia. Nevidím mu do očí, ale dobre vidím jeho dokonalý profil a dlhé blond vlasy ulízané z čela. Nikto by nemal takto dobre vyzeráť, malo by to byť nelegálne.

Tak, ide sa na to, Taylor.

Zhlboka sa nadýchnem, vzchopím sa a kráčam k nič netušiacemu Conorovi Edwardsovi.

2

Conor

Chlapci sa dnes chcú opiť pod obraz boží. Sme na večierku sotva dvadsať minút a Gavin s Alecom si nedali prácu so zapínaním košeľa a s odhalenou hrudou chodia okolo stola s pivným pingpongom ako dvaja barbari. Musím však uznať, že po víťazstve v play-off som tiež poriadne našponovaný. Ešte dve víťazstvá a ideme do Frozen Four. Nikto z nás to nechce povedať nahlas, aby sme to náhodou nezariekli, ale mám pocit, že toto je náš rok.

„Conor, ty bastard, pod' sem.“ Hunter na mňa volá z druhej strany miestnosti. Spolu s ďalšími chalanmi tam čakajú s pohárkami. „Vezmi so sebou aj tých dvoch ozembuchov.“

Podídeme k spoluhráčom. Sme rozpálení a plní adrenalínu. Všetci zdvihneme poháriky a náš kapitán Hunter Davenport prednesie zo pár slov. Nemusí kričať, lebo pred desiatimi minútami hudba stíchla. Vidím členky spolku v panike pobehovať okolo reproduktorov v obývačke.

Hunter sa na nás zadíva. „Chcem vám povedať, že som na vás hrdý, ako držíme spolu. Kryjeme si navzájom chrbát a všetci do toho dávame maximum. Ešte dva zápasy, chlapci. Dva zápasy a ideme na to. Tak si to dnes užite. Dajte sa do toho. Potom sa budeme znova do toho musieť obuť a ísť až na vrchol.“

Občas mám pocit, že to nemôže byť pravda. Ja, nikto, na prvotriednej vysokej škole medzi bohatými synmi a dcérami zo zámož-

ných rodín. Aj medzi spoluhráčmi, ktorých po mame považujem za svoju najbližšiu rodinu, ma občas opantá čudný pocit. Čakám, kedy ma odhalia.

Po zvolaní „na hokejový Briar!“ do seba všetci kopneme alkohol. Bucky preglgne svoj prídela a hrdelne vykrikuje, až sa všetci strhneme. Následne sa rozosmejeme.

„Opatrne, frajer. Nechaj si to na zápas,“ poviem.

Bucky sa nenechá odradiť. Je priveľmi nadržený. Mladý, hlúpy, s nemiestnymi úmyslami. Som si istý, že dnes večer niektoré dievča obšťastní.

Keď už sme pri dievčatách, onedlho sa začnú schádzať pri stole, kde hráme pivný pingpong. Tentoraz hrám s Fosterom proti Hunterovi a jeho frajerke Demi. Hunterovo dievča nehrá čistú hru. Vyzlieklo si mikinu a teraz stojí pred nami len v tenkom bielom tielku, pod ktorým má čiernu podprsenu. Strategicky nám rovno pred očami tancuje s dokonalými kozami a snaží sa nás vyviešť z miery. A funguje to. Foster takmer oslepol a úplne minul stôl.

„Dočerta, Demi,“ zahundrem. „Schovej si to.“

„Čo? Toto?“ Schytí si prsia do dlaní a zdvihne si ich prakticky až ku krku. Pritom sa úplne zbytočne snaží tváriť nevinne.

Hunter bez problémov trafi jeden z našich pohárov.

Demi na mňa žmurkne. „Prepáč, ale vôbec ma to nemrzí.“

„Ak si tvoje dievča plánuje vyzliecť aj ten top, okamžite skladám zbrane a vyhrali ste,“ povie Foster, snažiac sa vyprovokovať Huntera.

Je to veľmi jednoduché. Hunter sa prepne do úlohy jaskynného muža, pretiahne si tričko cez hlavu a navlečie ho na Demi. Tá v ňom vyzerá, akoby mala na sebe voľné šaty. „Oči na poháre, čurák.“

Preglgnem smiech a rozhodnem sa nepoukázať na fakt, že Demi Davisová by bola sexi aj vo vreci. Možno by som po nej kedysi aj vyštartoval, ale všetci sme vedeli skôr než náš kapitán, že mu na tom dievčati záleží. Akurát im to celé trochu dlhšie trvalo.

Moje možnosti tento večer zatiaľ nie sú ktovieaké ružové. Iste, je tu plno pekných dievčat. Nejaká bruneta na mňa dobre že nevy-

lezie v snahe pobozkať ma na krku, kým ja sa snažím trafiť niektorý z Hunterových a Deminých pohárov. Tieto baby sú však na môj vkus priveľmi nadržané a zatiaľ ma ani jedna nezaujala.

Ak mám byť úprimný, začínajú sa mi všetky tak trochu zlievať. Odtedy som minulú jeseň prestúpil na Briar, vyspal som sa s množstvom žien. Viem veľmi úspešne zatrasť ich svetom, vyvolať v nich pocit dôležitosti. Ale – a keby som to priznal pred chalanmi, začali by si ma doberať – žiadna z báb, s ktorou sa dám dokopy, nemá záujem vyvolať vo mne podobný pocit. Občas sa niektorá zatvári, že ma chce lepšie spoznať, ale väčšinou ma berú ako cieľ, žiarivú prvú cenu, ktorou budú môcť mávať pred očami svojich kamarátok. Často sa ani nesnažia nadviazať rozhovor. Rovno mi vopchajú jazyk do úst a ruku do nohavíc.

Aspoň by mi mohli kúpiť kvety. Alebo keď už nič, mohli by začať dobrým vtipom. Asi je to už raz tak.

Okrem toho nehľadám trvalý vzťah. Dokážem ženy zabaviť na jednu noc alebo na týždeň, možno aj na celý mesiac, ale obe strany vedia, že nie som dlhodobá voľba. A neprekáža mi to. Po čase ma to začne nudiť a vzťahy sú priam definícia nudy.

Dnes večer ma však rovnako nudí plejáda dievčat krútiaca sa okolo stola. Všetky mi venujú ostýchavý úsmev, pričom sa o mňa bez hanby obtierajú prsníkmi. Nuž, naozaj ma dnes tie baby neberú. Nebaví ma tento klasický rituál párenia, čo sa zakaždým rovnako skončí. Už za nimi ani nemusím behať a to bola vždy polovica zábavy.

Znova začne hrať hudba, ktorú sprevádzajú nadšené pokriky. Jedna baba sa rozhodne využije situáciu a ťahá ma do tanca. Pokrútim hlavou a snažím sa sústrediť na hru. Je to však ťažké, pretože pred domom sa niečo deje, a všetci hľadajú von oknom. Foster zrazu takmer minie stôl. Už-úž ho chcem pokarhať, keď kútikom oka zaregistrujem prudký pohyb.

Otočím sa smerom k obývačke a vidím, ako sa k nám ženie nejaké blond dievča. Pripomína mi zajaca, čo sa chce rýchlo schovať do nory pred hladnou líškou. Najprv mám pocit, že takisto uteká rovno

k oknu, aby sa pozrelo, čo sa vonku deje, ale potom sa stane niečo bizarné.

Dobehne rovno ku mne, chytí ma za ruku a pritiahne si ma, aby mi mohlo niečo zašepkať do ucha.

„Fakt ma to mrzí a budeš si o mne myslieť, že som pomätená a šialená, ale potrebujem tvoju pomoc. Prosím, hraj so mnou túto hru,“ vypadne z nej tak rýchlo, že sa nestihnem spamätať, a pritom jej vôbec nerozumiem. „Potrebujem, aby si so mnou šiel hore a predstieral, že spolu niečo máme, ale v skutočnosti ňa nechcem chytať za penis ani nič podobné.“

Nič podobné?

„Je to len hlúpa výzva, a ak to pre mňa spravíš, budem ti naveky zaviazaná,“ pošepká rýchlo. „Sľubujem, že nič od teba nechcem.“

Musím uznať, že ma to zaujalo. „Počul som správne? Nechceš so mnou nič mať?“ zašepkám. Nedokážem zamaskovať úškrn.

„Nechcem. Iba to musím predstierať.“

Nuž. Vyzerá to tak, že nuda sa vytráca a začína sa zábava.

Lepšie sa jej prizriem. Má rozkošnú tvár. Nie je taká kočka ako Demi, ale je milá. A tá postava. Dočerta. Je ako žena z pin-up plagátu. V priveľkom svetri, ktorý jej padá cez jedno plece, má schované prsia, medzi ktorými by som dokázal celú noc jazdiť vtákom. Mrknem na jej zadok a neviem si pomôcť. Predstavujem si, ako ju opieram o posteľ.

Všetko sa však okamžite rozplynie, keď sa na mňa prosebné zdíva tyrkysovými očami, a niečo sa mi zlomí v srdci. Bol by som poriadny hajzel, keby som sa tej žene teraz otočil chrbtom.

„Alec,“ skríknem bez toho, aby som z pin-up dievčaťa spustil zrak.

„Áno,“ zakričí namiesto odpovede môj spoluhráč.

„Ideš na moje miesto. Nakop za mňa nášmu kapitánovi a jeho frajerke zadok.“

„Idem na to.“

Zachytím Hunterov a Fosterov hlasný smiech, aj to, ako si Demi odfrkne.

Blondína neisto pozrie ponad plece na stôl s pivným pingpongom. Alec sa práve postavil na moje miesto. „To je áno?“ zamrmle.

Ako odpoveď jej odhrniem zopár pramienkov vlasov za ucho a perami sa jej jemne dotknem prsta. Ktokoľvek sa rozhodol mučiť toto dievča, určite sa pozerá. Nech si to vyžerú.

„Nasledujem ňa, kočka.“

Oči sa jej rozťahnu od prekvapenia a na okamih mám pocit, že skolabuje. Nie je to prvý raz, čo sa takto správa dievča v mojej prítomnosti. Chytím ju za ruku a v sprievode niekoľkých prekvapených povzdychov ju vediem pomedzi dav okupujúci celý dom. Pravdupovediac, v tomto dome sa už celkom dobre orientujem.

Stúpame po schodoch a ja na sebe cítim všetky pohľady. Uvedomí si to a silnejšie mi stisne ruku. Na poschodí ma viahne do izby, kde som ešte nikdy nebol, a zamkne za nami dvere.

„Ďakujem,“ vydýchne v momente, keď sme sami.

„Niet za čo. Prekážalo by ti, keby som si urobil pohodlie?“

„Prekážalo. Teda neprekážalo. Jasné, sadni si. Alebo – dobre, ejha, ty si si rovno ľahol.“

Pobaví ma pohľad na ňu, aká je nervózna. Je rozkošná. Kým ja sa natiahnem so svojimi stoosemdesiatimi ôsmimi centimetrami medzi plyšovými zvieratkami a ozdobnými vankúšmi, ona stojí ako vyplašený zajac opretá o dvere a ťažko dýcha.

„Ak mám byť úprimný,“ začnem a položím si ruky pod hlavu, „ešte som nezažil, aby bolo dievča zamknuté v jednej izbe so mnou také nešťastné.“

Moje slová vyvolajú požadovaný efekt. Spustí plecía a nasmelo sa usmeje. „O tom nepochybujem.“

„Inak, volám sa Conor.“

Prevráti oči. „Ja viem.“

„Prečo tie oči stĺpkom?“ opýtam sa a predstieram, že ma to urazilo.

„Nie, prepáč, tak som to nemyslela. Ja len, že viem, kto si. Si v kampuse známa firma.“

Čím viac na ňu hľadím, ako sa opiera o dvere s rukami pri tele, so strapatými blond vlasmi spustenými cez jedno plece, neviem si pomôcť a začnem si predstavovať, ako jej držím ruky nad hlavou a ústami skúmam telo. Tú pokožku by som veľmi rád pobozkal.

„Taylor Mashová," vyhrkne a ja si uvedomím, že netuším, ako dlho sme mlčali.

Odsuniem sa na jednu stranu postele a položím vedľa seba vankúš ako stenu. „No tak. Keďže tu asi nejaký čas strávime, mohli by sme sa lepšie spoznať.“

Taylor sa usmeje a trocha uvoľní. Má pekný úsmev. Jasný, vlúdny. No aby som ju dostal do postele, chce to trochu viac presvedčania.

„Neber to ako balenie," povie, ukladajúc plyšové hračky na seba, aby medzi nami vytvorili bariéru. „Nie som ľahkovážna, čo pod hlúpu zámienkou stiahne chlapa do postele a potom sa na ňom vyšantí.“

„Iste," prikývnem naoko vážne. „Trošku šantenia by však možno nezaškodilo.“

„Nie." Pokrúti hlavou a ja mám pocit, že som takmer prelomil ľady. „Žiadne šantenie. Budeme sa správať slušne.“

„Tak mi teda povedz, prečo by ťa niekto, akože tvoj kamarát, vystavil takejto nočnej more?“

Taylor si vzdychne. Chytí do rúk plyšovú korytnačku a priloží si ju na hrud'. „Pretože Abigail je prvotriedna mrcha. Neznášam ju.“

„A prečo? Je za tým niečo?“

Zvedavo sa na mňa pozrie. Zrejme uvažuje, či mi môže dôverovať.

„Neboj sa, môžeš mi to prezradiť," poviem.

Zagúľa očami, ale priateľsky sa usmeje. „Minulý rok sa konal podobný večierok ako tento. V rámci výzvy som mala dobehnúť k hociktorému chlapovi a pobozkať ho.“

Zachechcem sa. „Mám pocit, že je to tu bežný zvyk.“

„Nuž, ani vtedy som nebola dvakrát nadšená. Ony sú už také. Myslím členky spolku. Vedia, že mám zábrany len tak ísť za nejakým chlapom, takže sa na tom dobre bavia. Aspoň tie mrchy.“

„Baby vedia byť riadne protivné.“

„Človeče, nemáš predstavu.“

Posuniem sa na posteli a otočím sa k nej čelom. „Pokračuj. Takže na výzvu musíš pobožkať chalana.“

„Áno. No vec sa má tak, že...“ Hrá sa s malým plastovým okom na korytnačke. Žmolí ho medzi prstami. „Pristúpila som k prvému chalanoi, čo nebol až taký opitý, aby ma ovracal. Chytila som ho za hlavu, zadávala sa naňho, a potom, no, vieš, zatvorila som oči a išla na to.“

„Ako sa to zvykne robíť.“

„Nuž, keď som skončila, stála pri mne Abigail. Tvárila sa, akoby som jej v spánku ostrihala vlasy. Z očí jej sršali blesky. Ukázalo sa, že som si vybrala práve jej frajera.“

„Dočerta, Taylor. Ty si taká bezcitná.“

Zažmurká na mňa zúfalými azúrovomodrými očami a našpúli peru. Začínam byť posadnutý znamienkom na jej pravom líci. Také mala aj Marilyn Monroe.

„Netušila som to! Abigail strieda frajerov ako spodnú bielizeň. Nesledovala som jej milostný život.“

„Takže to nedopadlo veľmi dobre,“ poviem.

„To je slabé slovo. Rovno na večierku spravila poriadny cirkus. Celé týždne sa so mnou nerozprávala, neskôr ma iba častovala drzými poznámkami a urážkami. V podstate sme odvtedy nepriateľky a využíva každú príležitosť na to, ako ma zosmiešniť. Tolko k dnešnému neslušnému návrhu. Bola presvedčená, že ma teatrálne odbiješ.“

Dočerta. Fakt ma to za ňu mrzí. Chlapi vedia byť hajzli, a aj v tíme hľadáme stále nejaké zábavky, ako si jeden z druhého vystreliť, ale všetko je to v rámci normy. Táto Abigail je iná. Vyzvať Taylor, aby šla za cudzím chlapom, dúfajúc, že ju odmietne a zosmiešni pred všetkými na večierku... to je teda *fakt* podlé.

Prepadne ma iracionálna potreba chrániť ju. O Taylor toho veľa neviem, ale nepripadá mi, že by dokázala takto podlo podviesť nejakú kamarátku.

„Najhoršie na tom je, že kedysi sme boli naozaj dobré kamarátky. Počas týždňa prijímacích rituálov v prvom ročníku mi bola najbližšia. Viackrát som to takmer vzdala a ona mi pomohla zabojsovať. Keď som sa z kampusu odsťahovala, akosi sme sa odcudzili.“

Taylor sa sústreďí na hlasy za dverami. Pozriem sa tým smerom a zamračene sledujem tiene pod dverami.

„Ech. To je ona,“ zamrmla. Už som sa naučil rozpoznať v jej hlase strach. Zbledne a na krku jej výrazne pulzuje žila. „Dočerta, načúvajú.“

Potlačím potrebu skríknuť, aby si zvedavci dali pohov. Ak to urobím, Abigail a ostatní zistia, že s Taylor nič nerobíme. Keby sme niečo akože robili, neregistrovali by sme, čo sa deje za dverami, ale sústredili by sme sa na seba navzájom. Tie zvedavé malé hovná musia dostať lekciu. Síce nedokážem vyriešiť všetky Taylorine problémy s týmito dievčatami, ale viem jej dať aspoň jednu noc.

„Dúfam, že pozorne počúvajú,“ poviem a šibalsky sa usmejem.

Vyskočím na kolená a chytím obomi rukami čelo postele. Taylor sa na mňa podozrivo zahľadí. Nato sa znova usmejem a začnem narážať čelo postele o stenu.

Bum. Bum. Bum.

„Doriti, dievča, ty si skvelé,“ zastonám dosť nahlas.

Taylor si rýchlo zakryje ústa. Tmavé blond obočie jej vyletí až kamsi na čelo.

„Je to úžasné!“

Pri každom údere do čela postele sa stena zachveje. Skáčem na kolenách. Posteľ ako na povel zavrzga. Sú to všetky zvuky potrebné na dobrý zážitok.

„Čo to robíš?“ zašepká pobavene aj zhrozene zároveň.

„Snažím sa urobiť poriadnu šou. Nenechaj ma v tom, Taylor. Budú si myslieť, že si to rozdávam s vlastnou rukou.“

Pokrúti hlavou. Chúďatko, vystrašený zajačik.

„Kurva, kočka, nie tak rýchlo, lebo sa hneď spravím!“

Už-už si myslím, že som to s Taylor prehnal, keď zrazu zakloní